

PARAULA I VIDA

Santa festa de Nadal!

«**L**a seva alegria en veure l'estrella va ser immensa. Entraren tot seguit a la casa, veieren el nen amb Maria, la seva mare i, prostrats a terra li prestaren el seu homenatge. Van obrir llavors les seves arquetes per oferir-li presents: or, encens i mirra.» (Mt 2,10-11)

Santa Maria mostra el Fill de Déu als tres mags (segle XII).
Santa Maria de Taüll - Vall de Boí, MNAC

Avui és Nadal,
i tota la Diòcesi ens unim en una abraçada de germanor!
Crist ve per fer-nos germans seus.
Crist ve amb els seus dons i la seva Pau,
i vol ser acollit i estimat.
Rebem-lo com Ell es mereix!
Obrim-nos a la seva gràcia i a la seva llum!
Servim-lo en la persona del proïsme.

Enguany s'uneixen la memòria del Naixement del Crist
amb la festa del diumenge,
que és jornada de Resurrecció.
Nadal és l'inici del perdó i la vida per sempre.
Neix una vida feble, un Déu fet infant tendre,
per donar-nos la Vida que no morirà mai!
Pren de nosaltres la feblesa
I ens regala gratuïtament la immortalitat.
Agraïm aquest bescanvi de Vida.

A tots us desitjo que la fe en Crist,
el Salvador de la humanitat,
il·lumini els vostres cors i us ompli d'alegria,
en aquesta joiosa festa del Nadal del Senyor.
Que ens condueixi, com als Mags, a oferir-li tot el que som,
i a donar testimoni valent de la nostra fe
amb obres de caritat.

Bon Nadal a tots!

† **Joan-Enric Vives**
Arquebisbe d'Urgell

Cap a un Congrés de Pastoral de Joventut

Del 2 al 25 del passat novembre, la Conferència Episcopal Espanyola va celebrar la seva assemblea de tardor. Un dels temes principals del treball dels bisbes fou la reflexió sobre la celebració, primer a les diòcesis i després a Madrid, amb la presència de Benet XVI, dels actes de la Jornada Mundial de la Joventut. Per als bisbes, aquesta JMJ ha estat un gran signe d'esperança perquè ha posat en relleu que hi ha una joventut que se sent Església i que és solidària amb l'Església. Abans d'un any, s'ha proposat realitzar un Congrés sobre la Pastoral de la Joventut, per veure quines indicacions es deriven de la JMJ per donar un nou dinamisme a la presència dels joves en les nostres comunitats cristianes.

GLOSSA

Jesús és nat per a tothom!

Missa del Gall, la vigília, i restolines a la parròquia o en arribar a casa. Potser missa el mateix matí del dia de Nadal. Cançons davant el pessebre després de situar l'infant a la menjadora. Àpat familiar amb benedicció de taula apropiada a la festa i amb les dècimes dels petits, torrons i cava. Sobretaula llarga. Record dels qui ens han deixat. Dia de caliu familiar, aplegats tots, des dels avis a l'infant tot just arribat a la família. Jesús és nat. «Hem vist clarament l'amor que Déu ens té quan Ell ha enviat al món el seu Fill únic» (1Jn 4,9).

Aquesta és la descripció aproximada del dia de Nadal de moltes famílies cristianes. D'altres, prop o lluny del veritable sentit de la festa, per raó de malaltia, de traspàs recent d'algun familiar, per causa de l'atur o d'un desnonament, per viure en aclaparadora soledat o per manca de llibertat, per enyor de la terra i dels éssers estimats... viuran la jornada sense aquesta joia, amb sentiment d'incertesa, en la tristesa més feixuga. També per a ells Jesús és nat. Per a d'altres, aquests dies només seran les vacances de Nadal. Dies de festa cultural, de família, de sentiments de bona voluntat, desproveïts —però— de qualsevol connotació religiosa. També per a ells Jesús és nat. Uns i altres són

estimats per Déu Pare que, per aquest amor, ha enviat el Fill. Els cristians d'avui som convidats a acollir l'Infant nou-nat i a reviure l'acció d'acolliment d'aquells pastors, del llenyataire, de la dona que renta, de la que fila, dels Mags de l'Orient, del pescador... de tots aquells personatges que acollim en els nostres pessebres. Som convidats, com els àngels que anaven anunciant la bona nova, a escampar-la arreu, entre familiars i amics, companys d'estudi i de feina, veïns i desconeguts... i a acompanyar al portal, a conèixer o a retrobar aquest amor de Déu que en Jesús es fa present a la terra. «La vida s'ha manifestat. I ara us anunciem també a vosaltres això que hem vist i sentit, perquè tingueu comunió amb nosaltres» (1Jn 1, 1-3).

El nostre Déu és gran i el seu poder no té límits. El nostre Déu s'ha fet petit, el seu Amor és infinit. Entre aquells que viuen la tristesa i el dolor, entre els qui viuen lluny del sentit darrer del Nadal, en qualsevol situació i moment, els cristians som convidats a esdevenir testimonis d'aquest Amor. Estimar, compartir, servir... han de ser les nostres actituds en temps de Nadal i sempre. Jesús és nat per a tothom.

Enric Puig Jofra, SJ

ANY MARAGALL

Nadal

Caieu, fulles, caieu, fulles,
que ja s'acosta Nadal
i el cor el vol nu i glacial...

Prova el fred de fer-se etern,
la tenebra també ho prova,
però al cor de la nit d'hivern
se bada la Bona Nova;
i al punt de la mitjanit
tot auell ha refilat,
i tota l'erba ha florit,
i Jesús és nat.

Joan Maragall i Gorina,
Nadal, any 1895

NADAL DEL SENYOR

▶ Lectura del llibre d'Isaïes (Is 52,7-10)

Quin goig de sentir a les muntanyes els passos del missatger que anuncia la pau i porta la bona nova, que anuncia la salvació i diu a la ciutat de Sió: «El teu Déu és rei.» Escolta els crits dels teus sentinelles, escolta quins esclats de goig: veuen cara a cara com el Senyor torna a Sió. Danseu, ruïnes de Jerusalem, alceu, totes, el crit d'alegria: el Senyor ha consolat el seu poble, ha redimit Jerusalem. Als ulls de tots els pobles el Senyor ha estès el seu braç sant, i d'un cap a l'altre de la terra veuran la salvació del nostre Déu.

▶ Salm responsorial (97)

R. *D'un cap a l'altre de la terra tothom ha vist la salvació del nostre Déu.*

Canteu al Senyor un càntic nou: / ha fet obres prodigioses, / la seva dreta i el seu braç sagrat / han sortit victoriosos. R.

El Senyor ha revelat la seva ajuda, / i els pobles contemplen la salvació. / L'ha mogut l'amor que ell guarda fidelment / a la casa d'Israel. R.

Tothom ha vist d'un cap a l'altre de la terra, / la salvació del nostre Déu. / Aclameu el Senyor arreu de la terra, / esclateu en cants i en crits d'alegria. R.

Canteu al Senyor les vostres melodies, / canteu-les al so de les cítares; / aclameu el rei, que és el Senyor, / amb trompetes i tocs de corn. R.

Naixement de Jesús, fragment del frontal d'Avià (Museu Nacional d'Art de Catalunya, Barcelona)

▶ Lectura del libro de Isaías (Is 52,7-10)

¡Qué hermosos son sobre los montes los pies del mensajero que anuncia la paz, que trae la buena nueva, que pregona la victoria, que dice a Sión: «Tu Dios es Rey!» Escucha: tus vigías gritan, cantan a coro, porque ven cara a cara al Señor, que vuelve a Sión.

Romped a cantar a coro, ruinas de Jerusalén, que el Señor consuela a su pueblo, rescata a Jerusalén: el Señor desnuda su santo brazo a la vista de todas las naciones, y verán los confines de la tierra la victoria de nuestro Dios.

▶ Salmo responsorial (97)

R. *Los confines de la tierra han contemplado la victoria de nuestro Dios.*

Cantad al Señor un cántico nuevo, / porque ha hecho maravillas. / Su diestra le ha dado la victoria, / su santo brazo. R.

El Señor da a conocer su victoria, / revela a las naciones su justicia: / se acordó de su misericordia y su fidelidad / en favor de la casa de Israel. R.

Los confines de la tierra han contemplado / la victoria de nuestro Dios. / Aclama al Señor, tierra entera, / gritad, vitoread, tocad. R.

Tocad la cítara para el Señor, / suenen los instrumentos: / con clarines y al son de trompetas / aclamad al Rey y Señor. R.

▶ Lectura de la carta als cristians hebreus (He 1,1-6)

En diverses ocasions i de moltes maneres, Déu antigament havia parlat als pares per boca dels profetes, però, ara, en aquests dies que són els darrers, ens ha parlat a nosaltres en la persona del Fill, que ell ha constituït hereu de tot, per mitjà del qual ja havia creat el món. Ell que és resplendor de la glòria de Déu i empremta del seu mateix ésser, i que sosté l'univers amb el poder de la seva paraula, acabada l'obra de purificació dels pecats, s'ha assegut a les altures, a la dreta de la majestat divina, i ocupa un lloc tant més superior als àngels com més incomparable és el títol que posseeix en herència. Perquè, a quin dels àngels Déu ha dit mai: «Ets el meu Fill, avui t'he engendrat?» I encara: «Jo seré el seu pare, i ell serà el meu Fill?» Diu també quan presenta al món el seu primogènit: «Que es prosternin davant d'ell tots els àngels de Déu.»

▶ Comença l'evangeli segons sant Joan (Jn 1,1-18)

Al principi ja existia el qui és la Paraula. La Paraula era amb Déu i la Paraula era Déu. Era, doncs, amb Déu al principi. Per ell tot ha vingut a l'existència, i res del que ha vingut a existir no hi ha vingut sense ell. Tenia en ell la Vida, i la Vida era la Llum dels homes. La Llum resplendeix en la foscor, però la foscor no ha pogut ofegar-la.

Déu envià un home que es deia Joan. Era un testimoni; vingué a donar testimoni de la Llum, perquè per ell tothom arribés a la fe. Ell mateix no era la Llum, venia només a donar-ne testimoni.

Existia el qui és la Llum veritable, la que, en venir al món, il·lumina tots els homes. Era present al món, al món que li deu l'existència, però el món no l'ha reconegut. Ha vingut a casa seva, i els seus no l'han acollit. Però a tots els qui l'han rebut, als qui creuen en el seu nom, els concedeix poder ser fills de Déu. No són nascuts per descendència de sang, ni per voler d'un pare o pel voler humà, sinó de Déu mateix. El qui és la Paraula es va fer home i plantà entre nosaltres el seu tabernacle, i hem contemplat la seva glòria, que li pertoca com a Fill únic del Pare ple de gràcia i de veritat.

Donant testimoni d'ell, Joan cridava: «És aquell de qui jo deia: El qui ve després de mi m'ha passat davant, perquè abans que jo, ell ja existia.» De l'abundància de la seva plenitud tots nosaltres hem rebut gràcia sobre gràcia. Perquè la Llei, Déu la donà per Moisès, però la gràcia i la veritat ens ha vingut per Jesucrist. Déu, ningú no l'ha vist mai: Déu Fill únic, que està en el si del Pare, és qui l'ha revelat.

▶ Comienzo de la carta a los hebreos (He 1,1-6)

En distintas ocasiones y de muchas maneras habló Dios antiguamente a nuestros padres por los Profetas. Ahora, en esta etapa final, nos ha hablado por el Hijo, al que ha nombrado heredero de todo, y por medio del cual ha ido realizando las edades del mundo.

Él es reflejo de su gloria, impronta de su ser. Él sostiene el universo con su palabra poderosa. Y, habiendo realizado la purificación de los pecados, está sentado a la derecha de Su Majestad en las alturas; tanto más encumbrado sobre los ángeles, cuanto más sublime es el nombre que ha heredado. Pues, ¿a qué ángel dijo jamás: «Hijo mío eres tú, hoy te he engendrado»? O: ¿«Yo seré para él un padre y él será para mí un hijo»? Y en otro pasaje, al introducir en el mundo al primogénito, dice: «Adórnalo todos los ángeles de Dios.»

▶ Lectura del santo evangelio según San Juan (Jn 1,1-18)

En el principio ya existía la Palabra, y la Palabra estaba junto a Dios, y la palabra era Dios. La Palabra en el principio estaba junto a Dios. Por medio de la Palabra se hizo todo, y sin ella no se hizo nada de lo que se ha hecho. En la Palabra había vida, y la vida era la luz de los hombres. La luz brilla en la tiniebla, y la tiniebla no la recibió.

Surgió un hombre enviado por Dios, que se llamaba Juan: este venía como testigo, para dar testimonio de la luz, para que por él todos vinieran a la fe. No era él la luz, sino testigo de la luz.

La Palabra era la luz verdadera, que alumbraba a todo hombre. Al mundo vino y en el mundo estaba; el mundo se hizo por media de ella, y el mundo no la conoció. Vino a su casa, y los suyos no la recibieron. Pero a cuantos la recibieron, les da poder para ser hijos de Dios, si creen en su nombre. Estos no han nacido de sangre, ni de amor carnal, ni de amor humano, sino de Dios. Y la Palabra se hizo carne, y acampó entre nosotros, y hemos contemplado su gloria: gloria propia del Hijo único del Padre, lleno de gracia y de verdad.

Juan da testimonio de él y grita diciendo: «Este es de quien dije: el que viene detrás de mí pasa delante de mí, porque existía antes que yo.» Pues de su plenitud todos hemos recibido gracia tras gracia: porque la ley se dio por medio de Moisès, la gracia y la verdad vinieron por medio de Jesucristo. A Dios nadie lo ha visto jamás: el Hijo único, que está en el seno del Padre, es quien lo ha dado a conocer.

COMENTARI

Nadal i Pasqua

la condició humana i moridora de Jesús. Ambdós misteris celebren la revelació de dues formes diferents: com a vinguda o com a pertença. Però celebren el mateix misteri.

La tradició cristiana va començar amb la confessió de la resurrecció de Jesús. Només en un segon moment va gosar formular el misteri de la salvació en termes de l'atansament de Déu a la humanitat. És a dir, perquè Jesús, en la seva mort, passa d'aquest món a la plenitud del Pare, perquè és el qui ha marxat, és també el qui ha vingut.

La formulació teològica del marxar no pressuposa el venir però l'inclou. És perquè Jesús ha ressuscitat que podem dir:

la seva aparició a la terra és una vinguda de part de Déu.

El Nadal és tan important com la Pasqua. Però el misteri del Nadal és més proper, és més nostre. Al cap i a la fi, és més senzill adorar un nen que acaba de néixer que no pas confessar que Jesús s'ha endinsat en el misteri de Déu. Perquè, endemés, la vinguda de part de Déu és un missatge que ens afecta directament. Perquè és en la carn de Jesús on l'evangeli segons Joan veu, no solament la seva filiació eterna, sinó també la filiació dels deixebles; no solament la filiació dels deixebles, sinó també la Llum que il·lumina tota la humanitat.

Oriol Tuñí, SJ

LECTURES DE LA MISSA DIÀRIA

■ **Dilluns** (litúrgia hores: 1a setm.): Ac 6,8-10; 7,54-59 / Sl 30 / Mt 10,17-22 □ **dimarts**: 1Jn 1,1-4 / Sl 96 / Jn 20,2-8 ■ **dimecres**: 1Jn 1,5-2,2 / Sl 123 / Mt 2,13-18 □ **dijous**: 1Jn 2,3-11 / Sl 95 / Lc 2,22-35 □ **divendres**: Sir 3,3-7. 14-17a / Sl 127 / Col 3,12-21 / Mt 2,13-15.19-23 (o bé: Gn 15,1-6; 21,1-3 / Sl 104 / He 11,8.11-12.17-19 / Lc 2,22-40) □ **dissabte**: 1Jn 2,18-21 / Sl 95 / Jn 1,1-18 □ **diumenge** vinent, Santa Maria, Mare de Déu (lit. hores: 2a setm.): Nm 6,22-27 / Sl 66 / Ga 4,4-7 / Lc 2,16-21.

El pròleg de l'evangeli segons Joan ofereix la versió més clàssica del misteri de l'encarnació del fill de Déu. Ho fa de forma solemne i en contrast volgut i polèmic amb un ambient jueu que no podia ni imaginar el fet de l'encarnació.

L'himne a Jesús que anomenem el pròleg de Joan és un cant de joia i d'acció de gràcies per la sorpresa de l'atansament de Déu en la condició humana de Jesús. Convé fixar-se en aquesta formulació, perquè l'encarnació és el mateix misteri de la Pasqua, només que a l'inrevés. Si en la Pasqua confessem i celebrem l'endinsament de Jesús en la immensitat de Déu, en el Nadal celebrem i confessem l'atansament de Déu a la humanitat en

BENET XVI COMENTA EL PARENOSTRE

10. Ans deslliura'ns del Maligne

La darrera petició del parenostre repren la penúltima i la gira en sentit positiu; en aquest sentit, podem dir que les dues formen una unitat. Si en la penúltima domina el to negatiu (no deixar al mal més espai que el suportable), en aquesta darrera expressa la nostra esperança central al Pare: «Salva'ns, redimeix-nos, allibera'ns!» En darrer terme, és demanar la redempció.

Avui tenim els poders del mercat, del comerç d'armes, de drogues i d'hommes; comerços que pesen sobre el món i esclavitzen els homes, que són irresistibles. Avui tenim la ideologia de l'èxit, del benestar, que ens diu: Déu no és més que una ficció, només ens pren el temps i les ganes de viure. Deixa'l estar! Mira d'atrapar tot el que puguis de la vida. Aquestes temptacions també semblen irresistibles.

El Maligne destrueix. Per això preguem amb insistència que res del món no ens prengui la fe, la fe que ens fa

veure Déu i ens uneix amb Jesucrist. Per això preguem que pels béns no perdem el bé, ni que en perdre els béns no perdem Déu que és el bé mateix; que no ens perdem nosaltres mateixos: deslliura'ns del Maligne.

En la celebració de la missa, la darrera petició del parenostre s'amplia en l'embolisme que diu: «Allibereu-nos, Senyor, de tots els mals passats, presents i venidors...» Cal que recollim dins la nostra consciència aquesta darrera petició del parenostre, com a esperó que ens mogui a col·laborar en el venciment del poder del mal en el món. Sense perdre de vista, és clar, la diferència i relació que hi ha entre el mal i el Maligne: la nostra pregària no pot esdevenir superficial. També en aquesta petició del parenostre és central demanar que siguem «alliberats dels pecats», que vegem en el Maligne el mal veritable i que res no ens obstrueixi la vista del Déu veritable.

Joseph Ratzinger-Benet XVI
(*Jesús de Natzaret*, 1a part, Ed. Claret)

La Madre

Existe una antigua leyenda que dice:

—Un niño que estaba a punto de nacer le dijo a Dios Padre: «Pon to naceré. Pero, siendo tan pequeño y débil, ¿viviré?»

—Dios le contestó: «Escogí un ángel. Él te espera y te cuidará.»

N. «Pero, dime, aquí dentro no me falta nada y soy feliz...»

D. «Sí, pero tu ángel te sonreirá, te cantará, te besará, te abrazará... Experimentarás su amor, su ternura y vivirás feliz.»

N. «¿Cómo entenderé a la gente si no conozco el extraño idioma que hablan los humanos?»

D. «Tu ángel te dirá palabras tiernas y te enseñará a hablar.»

N. «¿Y qué deberé hacer cuando quiera hablar contigo?»

D. «Tu ángel se pondrá a tu lado y te enseñará a rezar.»

N. «En la tierra hay hombres malos, ¿quién me defenderá?»

D. «Tu ángel te defenderá, aunque le cueste su propia vida.»

N. «Pero estaré triste porque no te veré más, Señor...»

D. «Tu ángel te hablará de mí y te enseñará el camino, aunque yo siempre estaré contigo. ¡No lo olvides!»

N. «Dios mío, antes de nacer, dime su nombre. ¿Cómo se llama mi ángel?»

D. «No importa su nombre. Tú la llamarás: ¡Madre!»

J. M. Alimbau

(*La Madre*, Col. «Ayuda personal», Ed. Claret)

SANTORAL

25. ✚ Diumenge. Nadal de Nostre Senyor Jesucrist, a Betlem de Judà. També: Mare de Déu de Betlem o del Pessebre; santa Anastàsia, mr. (s. iv); santa Eugènia, vg. i mr.

26. Dilluns. Sant Esteve, diaca i primer mr. (35) a Jerusalem; sant Dionís, papa (259-268) i mr.; sant Zòsim, papa (grec, 417-418).

27. Dimarts. Sant Joan, apòstol i evangelista, fill de Zebedeu, vident de Patmos, venerat a Efes (†100); sant Teodor, monjo; santa Nicaret, vg.

28. Dimecres. Sants Innocents, màrtirs a Betlem i rodalia; santa Dòmina,

verge i màrtir; sant Abel, fill d'Adam i d'Eva.

29. Dijous. St. Tomàs Becket (1118-1170), bisbe de Canterbury i mr.; sant David (s. xi-x aC), rei de Judà i d'Israel, i profeta, conqueridor de Sió; sant Tròfim, bisbe.

30. Divendres. La Sagrada Família; sant Mansuet, mr.; sant Rainer, bisbe; santa Anísia, mr.; sant Fèlix I, papa (269-274) i mr.; beat Raül, abat.

31. Dissabte. Sant Silvestre I, papa (romà, 314-335) i mr.; santa Coloma, vg. i mr.; santa Melània la Jove; sant Sabinià, bisbe i mr.

EDUCAR

Recuperar la sensatez educativa

A l'terminar esta serie de artículos breves, le pido —querido lector o lectora— que lea con suma atención estas sensatas palabras de José Antonio Marina: «Una de las tareas más urgentes para recuperar la sensatez educativa es quitar muchos miedos a los padres. Repetirles una y otra vez que tienen dos grandes herramientas educativas: la ternura y la exigencia. La ternura es acogimiento sin reservas. La exigencia es firmeza en las expectativas.»

Mi colega del otro lado del Atlántico, el pediatra estadounidense Terry Brazelton, insiste una y otra vez en su libro *Cómo educar con sentido común* en lo que nos propone Marina:

«Después de la ternura, la disciplina es la cosa más necesaria. Disciplina significa enseñanza, no castigo. El objetivo para el niño es conocer sus límites. Cada ocasión de disciplina es una ocasión de aprender. Por ello, después de que hayáis dado prueba de vuestra autoridad, sentaos con el niño para reconfortarle, diciéndole: "No debes hacer eso. Yo debo impedirte hasta que seas capaz de detenerte a ti mismo". Si los padres comprenden que una autoridad tranquila, coherente, forma parte de su cariño, no se sentirán culpables.»

La educación de la libertad en el niño empieza con la construcción de la voluntad. En primer lugar, el niño debe aprender a controlar sus impulsos y sus emociones. Nada mejor que seguir unas pautas para el aprendizaje del autocontrol.

La motivación positiva es básica en la educación de los hijos. Refuércela sus conductas positivas por pequeñas que sean y así el niño ganará confianza en sí mismo. ¡Suerte, amigo, que usted lo educa bien!

Dr. Paulino Castells

(*Tenemos que educar*, Ed. Península. *Hem d'educar*, Ed. Colúmbia)

ENTREVISTA

RICARD TORRENTS

Gaudí i Catalunya

El passat dia 14 va tenir lloc a l'Ambaixada d'Espanya davant la Santa Seu la segona de les sessions acadèmiques que s'estan celebrant a Roma paral·lelament a l'exposició Gaudí: «La Sagrada Família de Barcelona. Art, ciència i espiritualitat», que es pot visitar fins al 15 de gener al Braccio di Carlo Magno de la Ciutat del Vaticà, organitzada per la Fundació Joan Maragall i la Fundació Sagrada Família. El professor, assagista i traductor Ricard Torrents, president de la Societat Verdaguier, va intervenir, al costat del director de l'*Osservatore Romano*, Giovanni M. Vian, per parlar de «L'època de Gaudí a Catalunya i a Itàlia».

Quin origen té el seu interès per Gaudí?

El fet d'adonar-me que Gaudí i Verdaguier, els dos grans genis de la Catalunya contemporània, s'havien inspirat en el mateix tema: la família de Natzaret dels Evangelis. En preguntar-me per què, vaig començar els estudis culturals comparatius sobre el poeta de la pedra i l'arquitecte del vers. Eren amics i membres del cercle d'Eusebi Güell i del Marquès de Comillas, els capitans d'empresa més poderosos de l'època. Gaudí s'inspirà en *L'Atlàntida*. Al poema «Canigó» trobava l'abat bisbe Oliba, l'artífex de la Catalunya cristiana medieval. La trilogia Jesús Infant: Betlem, Natzaret, la fugida a Egipte i les trilogies de la façana del Naixement de la Sagrada Família projecten l'ideal de la família humana d'origen diví.

Què li interessa més de Gaudí?

En especial, el pensament i l'experiència mística de la bellesa. El *corpus* de la seva obra constitueix una summa única de bellesa i art, alhora que d'intuïció intel·lectual, filosòfica. Fou un il·luminat a la manera de Llull, un mestre sense llibres, com Jesús o Sòcrates, però amb doctrina i deixebles; «un dels catalans de volada més vasta que en la nostra història han existit», deia Josep Pla.

Com sintetitzaria la seva ponència?

Vaig dir que Gaudí no és un geni aïllat, casual, meteòric, sinó que forma part del seu temps i del seu país. Gaudí és Gaudí en la Catalunya emergent del segle de la Revolució industrial i la revolució cultural, que comença amb la Renaixença literària i evolucionà cap al catalanisme polític. Gaudí forma part d'una constel·lació que brilla al firmament amb astres de l'arquitectura i la pintura, la música i la poesia, la ciència i la política. En un país que, sense els ressorts del poder polític sobirà, va trobar en la societat civil, en els moviments populars i en l'Església les institucions i els líders de la segona Naixença material i espiritual.

Òscar Bardají i Martín

Reunió d'Ecònoms del Seminari Major Interdiocesà

El dia 30 de novembre i al Seminari Major Interdiocesà, a Barcelona, va tenir lloc la reunió dels Ecònoms de les Diòcesis que formen el Seminari, presidits pel Bisbe delegat Mons. Joan-Enric Vives i el Rector del Seminari Mn. Norbert Miracle.

Van aprovar el balanç de l'any 2011 (curs 2010-2011, de setembre 2010 a agost 2011) i el presupost per al nou curs 2011-2012 que serà de total continuïtat sense variacions, i van ser informats exhaustivament de les despeses extraordinàries que caldrà fer per al manteniment del tercer pis del Seminari.

Convivència de 100 preconfirmats a Andorra

Les parròquies de les Valls d'Andorra van organitzar la trobada-convivència trimestral de joves de preconfirmació. Es va fer durant tot el matí del dissabte dia 3 de desembre, a les instal·lacions del Col·legi Sant Ermengol. Hi van participar uns 110 joves d'Andorra. El lema va ser «No dormiu!».

Va ser una jornada de reflexió amb la temàtica de l'Advent. Va començar amb una part més reflexiva i informativa i després es va fer una gimcana que, a totes les proves, combinava l'essència de l'Advent amb l'experiència lúdica. Va acabar a la capella de l'escola amb una pregària compartida preparada pels responsables de les diferents parròquies.

Visita al Pessebre Vivent de Prullans

El dia 3 de desembre, l'Arquebisbe d'Urgell va assistir a 15a Fira del Pessebre i d'Artesans, i la 7a edició del Pessebre Vivent de la vila de Prullans (Cerdanya), acompanyat per un dels rectors *in solidum* Mn. Carles Rivas.

Havia estat invitat per l'Alcalde de Prullans, Il·lm. Sr. Daniel Gorriç, i per l'Associació Cultural i Cívica

de Prullans, que organitza el Pessebre des de fa set anys amb molt entusiasme. També hi assistiren el Conseller de Territori i Sostenibilitat de la Generalitat de Catalunya Hble. Sr. Lluís Recoder, altres alcaldes de la Cerdanya i el Director general de la Conselleria.

Aquest és l'únic pessebre vivent del Pirineu, en el qual hi participen uns 90 veïns del poble, que representen diferents quadres plàstics de gran bellesa al voltant de l'església parroquial i en altres cases antigues del poble. Després de signar al llibre d'honor de l'Ajuntament, l'Alcalde, l'Arquebisbe i el Conseller, amb els membres de l'Associació, visitaren detingudament el pessebre, l'església amb els nous bancs per als fidels i un bell diorama pessebrístic que s'hi ha exposat.

Benedicció de les obres de restauració del Santuari de Santa Maria de Talló (Bellver de Cerdanya)

En la solemnitat de la Immaculada Concepció de la Verge Maria, dia 8 de desembre, l'Arquebisbe d'Urgell va beneir les obres de restauració realitzades especialment a la teulada i a la urbanització de la plaça del Santuari de Santa Maria de Talló, a Bellver de Cerdanya. A l'inici de la celebració han pres la paraula l'Alcalde Il·lm. Sr. Xavier Porta i el Rector Mn. Joaquim Cebrian, que han explicat l'abast de la restauració realitzada i han agraït a l'Institut d'Estudis Ilerdencs i al Departament de Cultura de la Generalitat de Catalunya les seves ajudes, així com als feligresos de la parròquia de Sant Jaume de Bellver.

Mons. Vives va remarcar la solemnitat de la festa de la Puríssima, i l'esperança de vida pura i reconciliada que ens fa arribar als fills i filles de Déu. Nosaltres, com la Verge Maria, preservada dignament per al Fill de Déu que venia a salvar-nos, podem realitzar la nostra missió, si confiem totalment en l'acció de la gràcia divina, que tot ho pot. Va citar l'intel·lectual i poeta cristià Joan Maragall en el bell poema de la *Nit de la Puríssima*, que s'admira davant l'acció de la gràcia que ens dóna Maria, com estel resplendent que reflecteix la llum del sol. I va demanar que visquem amb confiança perquè la salvació i la bellesa són possibles.

Recollida solidària d'aliments

Des d'Àgape (Aliments Solidaris de la Noguera), projecte format per Càritas parroquial de Balaguer, Creu Roja i el Consell comarcal de la Noguera, van agrair a finals del mes de novembre la solidaritat dels ciutadans de Balaguer i comarca en la recollida solidària d'aliments, en la qual s'han aconseguit 6.600 kg. Joan Rúbies, Director de Càritas parroquial de Balaguer, n'ha fet un balanç de satisfacció i de confiança en la capacitat solidària de la població.

Reunió dels rectors del Seminari Major Interdiocesà

El dia 30 de novembre, els rectors dels sis seminaris integrats en el Seminari Major Interdiocesà de Catalunya es van reunir, a Barcelona, amb l'Arquebisbe Joan-Enric Vives, Delegat dels Bisbes de Catalunya per al Seminari.

Van rebre informació completa de Mn. Norbert Miracle, Rector, i de Mn. Jaume Casamitjana, Vicerector, sobre la marxa del primer trimestre del present curs 2011-2012, i de les activitats programades en els mesos vinents.

Posteriorment van pregar amb els seminaristes les Vespres i van celebrar l'Eucaristia de la festa de l'apòstol Sant Andreu. També va concelebrar el Dr. Salvador Pié-Ninot, Prevere barceloní i Professor de Teologia Fonamental, el qual després del sopar parlà als seminaristes, dins les habituals jornades de formació programades, sobre el document del Sant Pare Benet XVI «*Porta fidei*», la Porta de la Fe.

ADVENT ÉS TAMBÉ SOLIDARITAT

El record de la Sibil·la

L'adveniment de Jesús ha estat llargament esperat, perquè, com ens recorda Isaïes: «Ell purificarà tots els pobles; els reis no sabran què dir» (Is 52,15). Nadal és la gran festa de la presència de Déu entre nosaltres, manifestada en Jesucrist.

Històricament, en el temps, aquesta presència comença en el si de Maria, en l'Encarnació, i d'ella nasqué l'Emmanuel. La Mare de Déu és un testimoni viu de la nostra capacitat de viure profundament aquest adveniment en clau de renovació interior, fonamentant una major capacitat de donació i de solidaritat envers els altres. Déu-amb-nosaltres: la Paraula s'ha fet carn i ha habitat entre nosaltres. No es tracta d'una idea abstracta o ambigua, sinó d'una realitat: la de la presència entre nosal-

tres del Déu viu. Ens ho recorda aquest verset: «La Saviesa és un reflex de la llum eterna» (Sv 7, 26). I és aquesta saviesa la que ens ha d'impulsar a la senzillesa i a la generositat vers els altres. Perquè és tan bona la sobrietat... No necessitem tenir, i tampoc caure en el consumisme... Això ens porta a compar-tir i a descobrir el poder misteriós de la paraula gra-tuïtat. Només d'aquesta manera ens conformarem

al *Cant de la Sibil·la* que la nit de Nadal es cantava a la nostra Catedral fa cinc-cents anys. La Sibil·la ens parla de la fi del món, i ens posa davant l'esdeveniment final, al qual cal anar nets de cor. Despullats de tota la faramalla del consum, curulls del poder de l'amor. «*El jorn del judici parrà (es veurà) qui haurà fet servici...*» Aquesta és la tornada que es va repetint al llarg de totes les estrofes en el *Cant de la Sibil·la*. L'amor vers els altres i l'atenció a les seves necessitats. El vertader servei.

Hi ha 2,2 milions d'infants al món que cada any moren per desnutrició. Ells també són una mica l'infant Jesús que va néixer fa 2.011 anys a Palestina...

M. Pal / M. C. Orduña